

til Igangsættelse af vore Fabrikker og saa bagefter afkøbe dem f. Eks. Tekstilverer paa Oplag til fremtidigt Forbrug. Det var en Slags kombineret Stats- og privat Drift, hvor Staten fik det økonomiske Ansvar for Produktionen, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen krævede. Men vi har egentlig tiltrækkelig Erfaring for, at Statsdrift ikke vil kunne bære sig, navnlig hvis den ikke er monopoliseret, og saa kan det endda være meget vanskeligt. Derfor havde ogsaa Bladet „Social-Demokraten“ en Artikel, hvor det hed: „Arbejderne stiller selvfølgelig ikke Krav om Foranstaltninger, der kan skaffe Danmarks Kapitalister ublu Fortjeneste, men kræver Arbejdet forbeholdt danske Arbejdere ved Forbud mod at sende Raavarererne til Forarbejdning i Tyskland og ved Forbud mod at indføre Varer, som den danske Industri kan fremstille.“ Det er jo netop Monopolet med Udbytning af den øvrige Del af Samfundet. Man fastsætter selv Arbejdstid og Arbejdstempo, man forbyder Indførsel af Varer, der kan fremstilles her i Landet, og som Vederlag herfor faar saa den øvrige Del af Befolkningen Prisregulering. Jeg tror nu ikke, det vil lykkes at vinde den Del af den danske Befolkning, som ikke kan komme ind under det Monopol, men er undergivet Verdensmarkedets Vilkaar — og det er endnu i alt Fald de fleste — for en saadan Politik, thi den vil være baade uretfærdig og uøkonomisk for vort Folk.

Det karakteristiske for det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen er det mørke Syn og den skarpe Kritik, han har overfor det nuværende finansielle Styre. Lige saa mørkt som dette Syn er, lige saa lyse og lige saa kritikløse er i Virkeligheden de Forhaabninger, han stiller til det finansielle Styre, som en mulig kommende socialdemokratisk Regering kan bygge paa de 17 Punkter fra Odense. Det ærede Medlem udtaler herom — Fortrykket Spalte 653 —: „Og hvad angaar Gennemførelsen af Odense-Programmet, siger jeg, at dette Program kan gennemføres til Punkt og Prikke med Balance paa Finansloven — ja, det ærede Medlem kan ryste paa Hovedet saa meget han vil —, det kan gennemføres til Punkt og Prikke med Balance paa Finansloven, naar Socialdemokratiet faar Magten til at gennemføre de Foranstaltninger, som det har forudsat.“ Det ærede Medlem understregede meget stærkt disse Udtalelser ved at hamre dem fast her i Pulten, og man maa derfor antage, at han har en uforgribelig Tro paa, at det vil lade sig gøre. Men det forekommer

nu egentlig mig, at der ikke er anden virkelig Begrundelse for det ærede Medlems Udtalelse end hans egen lyse Tro, hans egen Formodning, og den tror jeg ikke, den danske Vælgerbefolkning vil bygge paa. Det tror jeg ikke, den tør, og det kommer netop af det, som det ærede Medlem selv udtalte: den danske Vælgerbefolkning er ikke dum. Den vil ikke kunne bygge sin fremtidige finansielle Tilværelse paa en Udtalelse som denne, og jeg finder, at det vil være meget forstandigt, at den ikke gør det. Jeg skal minde om nogle af de Punkter, der indeholdes i Odense-Programmet. Det indeholder bl. a. et Punkt om en Skolereform i Overensstemmelse med de af Socialdemokraterne i Statens Skolekommission fremsatte Tanker. Vi ved, at en saadan Skolereform vil koste Staten 60 Mill. Kr. Vi ved, at man vil have en Revision af Aldersrenteloven, og at den vil beløbe sig til omkring 50 Mill. Kr. Vi ved, at man vil have en stærkt forøget Igangsættelse af offentlige Arbejder, at man vil have Statens Afhjælpning af Bolignøden, og at man vil have indrettet forskellige Bygninger omkring i Landet — jeg tror, det er Herregaardene — til Sygehjem og Rekreatiohshjem o. s. v. Man kan vel regne, at alt dette vil dreje sig om 150 Mill. Kr., som man vil have i forøget Udgift. Dernæst udtalte jo det ærede Medlem her: „Vi har ikke ønsket for 45 Mill. Kr. indirekte Skatter, det er rigtigt, men et tilsvarende Beløb kunde vi have faaet ind paa andre Maader.“ Det ærede Medlem vil altsaa afgive disse 45 Mill. Kr. paa indirekte Skatter. Vi naar da stærkt op mod et Par Hundrede Millioner Kroner, som de Herrer dels vilde give ud mere, dels have mindre i Indtægt end nu. Men ikke desto mindre vil de kunne faa den attraaede Balance. Vi ved ogsaa, hvad det er, de vil bringe i Anvendelse. Det er for Resten sagt ikke alene fra Socialdemokraternes Side, men ogsaa fra radikal Side. De vil forbedre og styrke Erhvervslivet. Ved at styrke Erhvervslivet vil vi kunne faa saa meget mere ind af Skatterne, Indkomst- og Formueskatten, at man derigennem kan indvinde, hvad der her gives mere ud. Men jeg tror nu ikke, den danske Vælgerbefolkning vil fæste synderlig Lid til disse Forbedringer, thi de ved, hvilke Metoder der skal anvendes: Importregulering, Importforbud, Prisregulering, Ekspropriation og nye Skatter. Jeg tror i og for sig ikke, den danske Befolkning tror, at vort Næringsliv lader sig væsentlig forbedre ad de Veje, og saa vil der ikke være Mulighed for at faa de store